

fastholde, at dette var Valutaskattens ene Formaal, ikke det eneste, men det ene Formaal. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard glemmer at tage i Betragtning, at det udtrykkeligt blev angivet, at Valutaskatten skulde have to Formaal, nemlig denne Gælds Tilbagebetaling og Styrkelse af Kassebeholdningen til Tilbagebetaling af Statsgæld.

Med Hensyn til dette Forhold har det ærede Medlem Hr. Stauning naturligtvis formelt Ret i, at de Penge, der her nævnes, for saa vidt ikke eksisterer; de samme Penge eksisterer overhovedet aldrig i en Statskasse; men derimod er det rigtigt, at de 9 Mill. Kr., naar Gælden til Nationalbanken var betalt, skulde anvendes til det ene eller det andet, til Statsgælds Tilbagebetaling, til Kassebeholdningens Styrkelse, og det, den højtærede Finansminister foreslaar, er altsaa, at man skal opgive dette Formaal at bruge dem til Kassebeholdningens Styrkelse eller Tilbagebetaling af Statsgæld, eller hvad man nu kunde kalde det, og overføre dem til Driften.

I denne Betragtning, at det er rigtigt at overføre Midler fra Formuen til Driften, giver jeg Finansministeren Medhold i Hensindhold til en hel Række Betragtninger, som jeg har fremført i de sidste Aar, og som gaar ud paa, at vi ikke i en Krisetid maa lade os forlede af den nye Statsregnskabsform til at bruge Midler, ydede af Borgerne gennem Skatter og Afgifter, til ekstraordinær Tilbagebetaling af Statsgæld eller til Erhvervelse af Formue. Jeg bruger det Udtryk: lade os lede af den nye Statsregnskabsform, fordi denne jo adskiller Driftsregnskab og Formueregnskab og har stillet Formueregnskabet op paa en bestemt Maade, hvorefter der overføres til dette Afskrivninger, og ogsaa Arveafgiften overføres til det. Jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard er enig i den Betragtning, at under den nye Regnskabsform er det, det gælder om, at have Balance paa Driften, og at Spørgsmaalet om, hvorledes Formuebevægelserne maa foregaa, maa afhænge af den økonomiske Tilstand i Landet.

Min Mening er altsaa, at man i Krisetider maa afstaa fra at betale ekstraordinært tilbage af sin Gæld, og at man heller ikke i fuldt Maal vil kunne af de almindelige ordinære Indtægter betale store Formueerhvervelser. Hvis man vil erhverve saadanne, navnlig til produktive Formaal, som der her er Tale om, eller til Udlaan til andre, maa man tilvejebringe dem paa den Maade, som Staten hidtil har gjort det,

ved at skaffe sig Pengene midlertidigt ved Laan. Vi kan altsaa give vor Tilslutning til det Forslag, som er opført under Formuebevægelserne under Nr. 478, og jeg kan tiltræde den Opfordring, som det ærede Medlem Hr. Stauning rettede til Formanden om, hvis det var muligt, at lade dette komme til Afstemning først, thi det er det første Led i den Bevægelse, som maa foregaa, og vi vil altsaa stemme for, at Beløbet overføres til Driften.

Naar man saa kommer til Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal lade Beløbet gaa ind i Driftens Regnskab eller benytte det paa en anden Maade, saa skal jeg herom gøre følgende Bemærkninger. Paa et tidligere Tidspunkt har den højtærede Finansminister og ogsaa hans Parti været af den Anskuelse, at Valutaafgiften, naar den var overført til Driften, skulde anvendes som en første lille Kapital, som man gav Statsbanerne i Anledning af deres Takstnedsættelse, for at de kunde have noget at staa det første Chock imod med, som Nedsættelsen bringer Statsbanerne i deres Regnskab. Dette kunde saa naturligtvis være sket enten direkte ved, at man havde overført dette Beløb direkte til Statsbanernes Konto, eller blot ved, at man havde ladet det staa paa Driftsregnskabet, hvor det da vilde have virket i Virkeligheden paa samme Maade. Denne Tanke, som den højtærede Minister har været sysselsat med, har han imidlertid opgivet, idet han har ment, at Beløbet var ønskeligt til at nedsætte Afgifter, og vi kan for saa vidt ogsaa give denne Betragtning Medhold, at dette er ønskeligt, naar den højtærede Finansminister finder, at hele Finanslovens Tilstand er en saadan, at man kan anvende et Beløb hertil.

Men naar vi saa ser paa den Maade, hvorpaa Ministeren vælger den Skat, som han vil have nedsat, saa opstaar Uenigheden, og jeg skal kort begrunde hvorfor. Jeg skal begynde med at sige, at jeg er imod det Forslag, som den højtærede Finansminister foreslaar med en Motivering, som den højtærede Finansminister har givet mig. Den 18. Marts 1927, da man behandlede et Forslag fra de Konservative om en Refusion af Valutaafgiften, sagde den højtærede Finansminister, at han ikke kunde finde det rigtigt at fordele det netop paa denne Maade, „paa denne draabevis Maade, om jeg saa maa sige, som det vilde blive, naar 550 000 Personer skulde have denne Refusion“.

Det, som Ministeren nu gør, er netop, at han fordele Beløbet paa denne draabevis Maade, som han fraraadede i Marts Maaned. Det er ikke et Beløb paa 5½ Mill. Kr., men